

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa R. O.
przeciwko R. O. i P. O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 maja 2019 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę
4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania

sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący R.O. powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, wynikającą z tego, że rozstrzygnięcia Sądów obu instancji pozostają w oczywistej sprzeczności z jednoznacznym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w (...), dotyczącym tożsamego stanu faktycznego i prawnego, szerzej opisanego w uzasadnieniu skargi kasacyjnej.

Jak jednolicie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie, stanowi - obok podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) - odrębne i samodzielne wymaganie konstrukcyjne skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Dystynkcja ta wiąże się z celem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, polegającym na przytoczeniu prawnych racji przemawiających za zasadnością merytorycznego rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej, z uwzględnieniem publicznoprawnych, ponadindywidualnych zadań tego środka zaskarżenia. Publicznoprawne funkcje skargi kasacyjnej sprawiają, że ocena podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia ma następczy charakter i warunkowana jest uprzednim pozytywnym zweryfikowaniem powodów przemawiających za jej przyjęciem do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych). Odsyłanie do uzasadnienia podstaw kasacyjnych w celu umotywowania przyczyn kasacyjnych jest w związku z tym niedopuszczalne i zapoznaje szczególną funkcję wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, uniemożliwiając Sądowi Najwyższemu ocenę istnienia przyczyn kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2019 r., IV CSK 575/18, niepubl. i powołane tam wcześniejsze orzecznictwo).

Złożona skarga kasacyjna nie odpowiadała tym założeniom, ponieważ wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczał się do twierdzenia o oczywistej zasadności skargi, odsyłając w pozostałym zakresie do uzasadniania podstaw kasacyjnych. We wniosku nie powołano zarazem żadnego konkretnego

przepisu prawa, z którym miałyby kolidować zaskarżone orzeczenie, nie zawarto w nim również żadnej samodzielnej argumentacji prawnej przemawiającej za oczywistą zasadnością skargi.

Ujęcie takie - już z tego powodu - stało na przeszkodzie przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania, mając na względzie, jak już sygnalizowano, że ocena zasadności podstaw kasacyjnych ma charakter wtórny wobec rozstrzygnięcia w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jak wielokrotnie akcentowano w orzecznictwie, nie jest przy tym rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów na rzecz merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej w podstawach kasacyjnych i ich uzasadnieniu, jeżeli strona nie powołała ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, niepubl., z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, niepubl., z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17, niepubl., i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17, niepubl.).

Niezależnie od tego należało zważyć, że zestawienie zarzutów kasacyjnych z całokształtem motywów zaskarżonego wyroku, w tym rozważaniami dotyczącymi treści zawartej przez strony umowy, nie pozwalało uznać, by wyrok ten był w sposób oczywisty i widoczny *prima vista* błędny, co stanowi założenie przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156, i z dnia 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 w związku z art. 98 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw